

студентів вищих навчальних закладів. Київ: Міжрегіональна академія управління персоналом, 2007. 432 с.

2. Психологія спорту: навч. посіб. Вид. 2-е, без змін. Київ: Олімпійська література, 2019. 272 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ІЗ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Я. Шинкаренко

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

Науковий керівник: Даниско О. В. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії й методики фізичного виховання, адаптивної та масової фізичної культури Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Сучасна теорія і практика викладання фізичної культури в закладах загальної середньої освіти спрямована на досягнення таких освітніх результатів, що передбачають сформованість знань, умінь і навичок практичної реалізації засвоєних цінностей культури систематичної рухової активності, здорового способу життя, спроможності адаптуватися до фізичних та психологічних навантажень в невизначених умовах. На думку фахівців [1; 3; 4; 6], необхідність підвищення рівня фізкультурної освіти та сформованість рухових навичок і розвитку фізичних якостей школярів в умовах цифровізації потребують добору нових організаційних підходів, форм, методів та засобів у викладанні предмету «Фізична культура». Вирішити це завдання можна за допомогою використання освітніх інформаційних технологій на уроках та в позаурочній діяльності з фізичної культури.

Мета дослідження – схарактеризувати організаційні передумови впровадження інформаційних технологій у навчальний процес з фізичної культури школярів.

Аналіз науково-методичної літератури з проблеми дослідження показав, що можна виокремити наступні передумови впровадження інформаційних технологій в освітній процес з фізичної культури:

Першою передумовою ми визначили оновлення концептуальних засад застосування інформаційних комп'ютерних технологій у фізичному вихованні учнівської молоді. В означеному напрямі можна виділити наукові праці таких зарубіжних учених, як С. Гур'єв [5], О. Федоров [7], та ін. Так, на думку А. Федорова «інформаційні освітні технології необхідно використовувати в трьох взаємопов'язаних напрямках: по-перше, як об'єкт вивчення; по-друге, як інструмент, програмний засіб, що використовується в процесі навчання; по-третє, як інноваційну освітню технологію» [7, с. 36]. С. Гур'євим [5] виділені основні перспективні напрями використання комп'ютера у професійній діяльності фахівців з фізичної культури. До них можна віднести створення і використання: програм контролю і самоконтролю знань з різних розділів фізичної культури; навчальних мультимедіа-систем; баз даних; автоматизованих методів психодіагностики; автоматизованих методів функціональної діагностики; автоматизованих методів корекції патологічних станів.

Другою передумовою вважаємо необхідність розроблення і використання сучасних електронних підручників та посібників з предмету «Фізична культура». В означеному напрямі вадливо вказати наукові праці дослідників Г. Вернігорової, В. Храмова, та ін. Так, Г. Вернігорова [4] розробила електронний навчальний посібник «Волейбол», що складається з двох самостійних і разом з тим логічно пов'язаних частини. Перша частина є презентаційною складовою, в якій викладається основна інформація, де висвітлено історичні питання розвитку гри, основи техніки і методики навчання волейболу. В другій частині електронного навчального посібника вміщено методичні матеріали: презентації з історії волейболу, правила гри, навчальне відео щодо правильного виконання техніко-тактичних дій.

Третьою передумовою є розвиток інформаційно-комп'ютерних технологій, що дозволяють реалізовувати діагностику показників фізичної досконалості школярів (фізична підготовленість, фізичний розвиток, здоров'я). Даному аспекту приділили в своїх роботах Т. Ботагарієва, А. Хамметова [2], С. Фролова [8]. Так, С. Фроловим [8] розроблена інформаційно-комп'ютерна технологія, що дозволяє диференціювати учнів за показниками фізичної підготовленості, встановлювати характеристику фізичної підготовленості та індивідуальні показники для кожного школяра. Науковцями Т. Ботагарієвим,

А. Хамметовим [2] розроблено спеціальну комп'ютерну програму для обробки масиву даних, отриманих в ході діагностики рівня фізичної підготовленості і фізичного розвитку школярів. За допомогою означеної програми були реалізовані такі завдання: індивідуальний і груповий (за віковими групами) аналіз даних фізичної підготовленості та фізичного розвитку дітей; розробка оціночних таблиць показників; отримання інформації щодо динаміки показників протягом навчального року; можливість довести статистичну достовірність отриманих результатів з фізичної підготовленості і фізичного розвитку школярів.

Четвертою передумовою цифровізації шкільного предмету «Фізична культура» є *оновлення системи управління фізичним вихованням учнів на основі інформаційних технологій*. Даному питанню присвятили свої дослідження О. Немової [6], В. Храмова [9] та ін. Зокрема, О. Немовою [6] розроблена і впроваджена методика управління процесом фізичного виховання в закладах загальної середньої освіти на основі використання інформаційних технологій (електронний підручник, інформаційні ресурси мережі Інтернет та розвиваючі комп'ютерні ігри спортивного змісту), які дозволяють навчити школярів самостійно здобувати знання і дають їм можливість співвідносити теоретичний матеріал з практичними навичками.

На підставі вищезазначеного, вважаємо, що основними передумовами впровадження інформаційних технологій в освітній процес з фізичної культури в закладах загальної середньої освіти є: 1) зміна (оновлення) освітньої парадигми у руслі цифровізації; 2) зростання вимог до вчителів фізичної культури щодо володіння інформаційними технологіями і застосування їх в освітньому процесі; 3) збагачення дидактичного потенціалу інформаційних ресурсів щодо підвищення ефективності розвитку фізичних здібностей, рухових умінь і навичок школярів 4) необхідність розробки та використання навчальних мультимедіа-систем; баз даних, програм контролю і самоконтролю знань з різних модулів дисципліни.

Література:

1. Богданов В. М., Пономарев В. С., Соловов А. В. Информационные технологии обучения в преподавании физической культуры. *Теория и практика физической культуры*. 2001. № 8. С. 55–59.

2. Ботагариев Т., Хамметов А. Использование ЭВМ в исследовании уровня физической подготовленности и физического

розвиття школьників. *Теорія і практика казахстанського футболу*, 2000. № 1. С. 31–35.

3. Єрмаков С. С. Наукові інформаційні аспекти фізкультурної освіти. *Актуальні проблеми фізкультурної освіти* : матеріали II електронної наукової конференції. Харків «ОВС», 2006. С. 3–6.

4. Вернигорова Г. Г. Использование информационных технологий в физическом воспитании школьников. *Социальная сеть работников образования*. 2018. № 12. С. 34–39.

5. Гурьев С. В. Использование новых информационных технологий в процессе физического воспитания дошкольников: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Екатеринбург, 2007. 24 с.

6. Немова О. Н. Повышение эффективности физического воспитания школьников с использованием информационных технологий: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Хабаровск, 2006. 24 с.

7. Федоров А. И. Современные информационные технологии в системе высшего физкультурного образования. *Теория и практика физической культуры*. 2000. № 12. С. 56–59.

8. Фролов С. В. Информационно-компьютерные технологии в совершенствовании образовательного процесса по учебному предмету «Физическая культура» в начальной школе: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Тамбов, 2009. 23 с.

9. Храмов В. В. Электронное средство обучения для обеспечения образовательного процесса по физической культуре в школе. *Социальная сеть работников образования*. 2020. № 9. С. 12–17.

МЕТОДИ РОЗВИТКУ ШВИДКІСНО-СИЛОВИХ ЯКОСТЕЙ У УЧНІВ СТАРШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Є. Шостак

*доцент кафедри теоретико-методичних основ викладання спортивних
дисциплін Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

І. Гавриш

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

У практиці розвитку швидкісно-силових якостей існують методи, як для розвитку сили, так і для швидкості, а також методи, що застосовуються для їх поєднання. Виокремлюють метод повторних зусиль, метод максимальних зусиль, метод